

vor Modstand, saa kan det ganske vist med en vis Ret siges, men vi maa dog sige, at naar man læser Udvalgsbetænkningen i sin Helhed, ser man nok, hvad det er for en Grund, der har gjort, at vi ikke have ment at kunne gaa ind paa det, idet der nemlig siges saaledes i Betænkningen, Tillæg B Sp. 522, 2det Stykke: „Vi kunne nemlig ikke anerkende, at de Erfaringer, der for de mandlige Elevers Vedkommende foreligge om de private Seminariers Virksomhed i Sammenligning med Statsseminariernes, skulde tale for“ osv. Der er jo udtalt, hvad der er Grunden til, at vi ikke ville have noget af de bestaaende Statsseminarier nedlagt, vi anse Statsseminarierne for at være bedre end de private — jeg siger dette uden dermed at ville udtale noget som helst Angreb paa de private Seminarier. Der var overmaade meget af det, den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte om de private Seminarier, som jeg fuldt kan tiltræde, og jeg vil sige — her taler jeg ikke som Ordfører for Udvalget, men her taler jeg paa mine egne Vegne — at naar vi fik en saadan Eksamensordning gennemført, hvorved Eksamen blev henlagt til selve Seminarierne, altsaa til Privatseminarierne lige saa vel som til Statsseminarierne, og naar Staten derved fik den Kontrol med Privatseminarierne, som en saadan Ordning nødvendig vilde medføre — thi det følger af sig selv, at Tilladelse til at afholde Eksamination kun vilde blive givet til saadanne Privatseminarier, som virkelig fortjente det, som virkelig vare Seminarier og ikke Kursusanstalter — naar, siger jeg, en saadan Ordning blev gennemført, saa mener jeg for mit personlige Vedkommende, at der vilde være god Grund for Staten til at tage Hensyn til, at Privatseminarierne uddanne et saa stort Antal af de Lærere, som Staten har Brug for, at de ogsaa fortjene større Understøttelse end de saa. Altsaa, det er ingenlunde for at angribe Privatseminarierne, at jeg har udtalt dette, men jeg mener, at Erfaringen fra Eksamen viser, at skønt Statsseminarierne lige saa vel som Privatseminarierne arbejde under Tryk af Kursusanstalter, arbejde under Tryk af de Anstalter, som gaa ud paa at gøre det saa let og billigt at saa Eksamen som muligt, saa er dog gennemgaaende Udfaldet af Eksaminerne bedre for Statsseminarierne end for Privatseminarierne. Jeg vil her straks gøre den Bemærkning, at naar den ærede Ordfører for Mindretallet ogsaa udtalte, at Lærerinderne, uagtet de udelukkende uddannes privat, ere dygtigere efter Eksamensudfaldet at dømme end selve Lærerne fra Statsseminarierne, saa skal jeg dog gøre

opmærksom paa, at jeg har udregnet Gennemsnitsantallet af Points for Statsseminarierne ved den nu afholdte Eksamen. Gennemsnitsantallet ved denne er for Statsseminarierne 181 Points; Gennemsnitsantallet for Lærerinderne er 175 $\frac{2}{3}$, men jeg vil her straks tilføje, at det, der trykker Tallet ned for Lærerinderne er Privatisterner, thi de privat dimitterede Lærerinder staa ved Eksamen ikke en Smule bedre med Hensyn til Pointsantallet for de bestaaede end de privat dimitterede Lærere — ja en Smule bedre staa de, thi de privat dimitterede Lærere have gennemsnitlig 152 Points, og de andre have 152 $\frac{1}{3}$, men det er unøgtellig ogsaa kun en Smule. — Det er een Grund, hvorfor vi ikke have kunnet gaa ind paa at nedlægge noget af Seminarierne. Naar den ærede Ordfører saa udtalte, at det dog viste sig, at Statsseminarierne have ondt ved at saa det tilstrækkelige Antal Elever, ja, saa forholder det sig ganske rigtig, men jeg for mit Vedkommende nærer det Haab, at naar Eksamen bliver ændret, saaledes som Udvalget er enigt om, saa vil det have til Følge, at de, som forberede sig til Eksamen, i Stedet for at søge til Kursusanstalterne, ville søge baade til Statsseminarierne og Privatseminarierne, saa at bægge Klasser af virkelige Seminarier derved ville saa flere Elever, og saa kunne vi ikke undvære nogle af de 4 Statsseminarier. Men i øvrigt mener jeg, at da Meningerne staa saa skarpt over for hinanden, vil det ikke kunne nytte at debattere videre om den Sag. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at noget af de bestaaende Seminarier vilde egne sig til at gøres til et Kvindeseminarium, naar et Kvindeseminarium skal være forbundet med en Kostskole. Det eneste af de bestaaende mandlige Seminarier, som har en Kostskole, har en Bygning, der, efter hvad der fra autentisk Side er meddelt mig, ikke skal kunne bruges til et saadant Formaal. Det kan nok bruges til et mandligt Seminarium, men de 5 store Sovesale ville ikke egne sig vel til Kvinder. Og her vil jeg da gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører for Mindretallet, at jeg tror rigtignok, at naar man vil henlægge Seminarier paa Landet, saa vilde det være meget misligt for Kvinderne, naar de ikke kunne saa Kosten paa selve Stedet. Det gaar meget bedre for unge Mænd end for unge Kvinder, at skulle søge rundt om paa forskellige Steder. Jeg vil f. Eks. minde om, hvorledes Forholdene ville blive i strenge Snevintre, naar Kvinderne have en lang Vej fra Skolen til de Steder, hvor de bo; det vil være meget uheldigt. — Med Hensyn